

नेतृत्व (अगुवापन)- तपाईंको दलको व्यवस्थापन गर्नु

खम्बाहरूको मुख्य विषयहरूमध्ये एउटा नेतृत्व(अगुवाहरू) हो र नेतृत्वमा महत्त्वपूर्ण भूमिका तपाईंको दलको व्यवस्थापन हो। जब हामी नेतृत्वको बारेमा कुरा गर्छौं, प्रायः हामी दर्शन, विश्वास र रचनात्मकताको बारेमा कुरा गर्छौं र ती जति महत्त्वपूर्ण छन्, तपाईंले आफ्नो दलको नेतृत्व गर्दा मानिसहरूको व्यवस्थापन गर्नु त्यति नै महत्त्वपूर्ण हुन्छ।

येशूले हामीलाई उहाँले आफ्नो दल, उहाँका 12 चेलालाई कसरी व्यवस्थापन गर्नुभयो भन्ने कुराको एउटा नमुना दिनुभयो। त्यो नमुना हाम्रा लागि लूका अध्याय 9 अध्यायमा दिइएको छ। येशू आफ्नो दललाई व्यवस्थापन गर्न चाल्नुभएका सात चरणहरू हेर्न जाँदैछौं, जसबाट हामी आफ्नो दललाई कसरी प्रभावकारी रूपमा व्यवस्थापन गर्न सक्छौं सो सिक्न सक्छौं। त्यो नमुना लूका 9:1 र 2 मा सुरु हुन्छ।

जब येशूले 12 जनालाई एकसाथ बोलाउनुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई सबै भूतहरू धपाउने र रोगहरू निको पार्ने शक्ति र अधिकार दिनुभयो र उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको घोषणा गर्न र बिरामीहरूलाई निको पार्न पठाउनुभयो।

येशूले आफ्ना सबै चेलाहरूलाई एकै ठाउँमा ल्याउनुहुन्छ र जब उहाँले तिनीहरूलाई बाहिर पठाउनुहुन्छ, उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरमा भर पर्न लाउनुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई अधिकार र शक्ति दिनुहुन्छ, तर तिनीहरूले परमेश्वरले हस्तक्षेप गर्नुहुनेछ भनी विश्वास गर्नुपर्छ। उहाँले तिनीहरूलाई केही गर्न आग्रह गरिरहनुभएको छ जुन तिनीहरूको क्षमताभन्दा बाहिरको कुरा थियो र हामीले हाम्रा दलहरू व्यवस्थापन गर्ने हाम्रो कर्तव्यको भाग तिनीहरूको आत्म-सम्मान निर्माण गर्नु नभएर परमेश्वरमा उनीहरूको विश्वासलाई बलियो बनाउनु हो भनेर बुझ्नुपर्छ, ताकि तिनीहरूले आफू सक्षम छन् भनी विश्वास गरून्।

प्रायः हामी आफैलाई मानिसहरूलाई प्रोत्साहित गर्न र सुधार गर्न चाहने अगुवाहरू जस्तो पाउँछौं र हामी उनीहरूलाई हाम्रो भाषासहित निर्माण गर्छौं र यसो गर्नु राम्रै हो, तर म तपाईंलाई बताउन चाहन्छु कि यदि तपाईंले आफ्नो धेरै समय मानिसहरूलाई उनीहरूको आफ्नै क्षमता निर्माण गर्नमा लगाउनुभयो भने तिनीहरू आफैमा निर्भर हुनेछन्।

येशूले परमेश्वरमा भरोसा राख्ने आवश्यकताको बारेमा बताउँदै चेलाहरूलाई निर्माण गर्न थाल्नुभयो।

हामीले हाम्रा मानिसहरूलाई तिनीहरू आफैमा भर पर्नुभन्दा परमेश्वरमा भर पर्न लगाउनुपर्छ। पुरानो करारमा एउटा कथा छ, जहाँ परमेश्वरले मोशालाई इस्राएलीहरूलाई छुटाउनका लागि बोलाउनुहुन्छ र परमेश्वरलाई मोशाले यस्तो जवाफ दिन्छ, "म यो गर्न सकिदैन।" तपाईंले सोच्नुहुन्छ, परमेश्वर मोशाको साथमा आउनुहुन्छ र तिनलाई प्रोत्साहन दिनुहुन्छ र खडा गर्दै भन्नुहुन्छ, "मोशा, निश्चय तिम्रो यो गर्न सक्नेछौं।" तर परमेश्वरले त्यसो गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले मोशालाई यति मात्र भन्नुहुन्छ, "म तिम्रो साथमा हुनेछु।"

हाम्रो दललाई व्यवस्थापन गर्ने अगुवाको रूपमा हामी तिनीहरूलाई त्यस्तो स्थानमा पुर्याउन चाहन्छौं, जहाँ तिनीहरूलाई अद्वाएको काममा परमेश्वरले तिनीहरूसँग मिलेर काम गरिरहनुभएको छ भनी विश्वास गर्ने ठाउँमा तिनीहरू पुग्न सक्न्। अनि तपाईंले आफ्नो दल र त्यस दलका सदस्यहरूमा विश्वास निर्माण गर्न सक्ने उत्तम तरिकाचाहिँ अनुभवद्वारा हो। जसरी येशूले चेलाहरूलाई तिनीहरूका क्षमतादेखि बाहिरको काम गर्न लाउनुभयो त्यसरी तपाईंले पनि तिनीहरूलाई त्यो स्थानमा राख्नुपर्छ। यसमा तपाईंले बुद्धि प्रयोग गर्नुपर्छ। तर अगुवाहरूको रूपमा हामीले हाम्रा दलहरू प्रबन्ध गर्दा धेरै पटक तिनीहरूलाई जोखिमपूर्ण क्षणहरूबाट

जोगाउँछौं र तिनीहरूको आराम क्षेत्रबाट बाहिर जानदेखि रोक्दछौं। येशूले आफ्नो दललाई त्यो ठाउँमा डोर्याउँदै सुरु गर्नुहुन्छ जहाँ तिनीहरू पूर्ण रूपमा परमेश्वरमा निर्भर हुनुपर्छ। तर त्यसपछि उहाँ अगाडि बढनुहुन्छ। लूका 9:3 पद हेर्नुहोस्। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरूको यात्रामा आफ्नो साथमा केही नलेओ। न लहुरो, न झोली, न रोटी, न पैसा, न त दुई दौरा साथमा होस्।"

उहाँले तिनीहरूलाई बाहिर पठाएर व्यवस्थापन गर्दैहुनुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरमा भरोसा गर्न लाउनुहुन्छ। तर त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई स्पष्ट निर्देशन दिनुहुन्छ। यो उहाँको नेतृत्व व्यवस्थापन नमुनाको दोस्रो चरण हो। जब तपाईं दलको नेतृत्व गर्दै हुनुहुन्छ, तपाईं तिनीहरूलाई स्पष्ट निर्देशन दिनुपर्छ। कहिलेकहीं दलको नेतृत्व गरिरहँदा र दलले हामीले चाहेको जस्तो प्रकारले कठोर परिश्रम गरिरहेको देखिँदैन, तब हामी तिनीहरूसँग निराश हुन्छौं। तिनीहरू अल्छे छन् भनी हामी सोच्छौं।

तर तिनीहरू वास्तवमा अल्छी हुँदैनन्। तिनीहरू अलमलमा परेका हुन्छन्। उनीहरूलाई स्पष्ट निर्देशन दिइएको हुँदैन। यहाँ येशूले धेरै स्पष्ट निर्देशन दिनुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई के-के बोक्ने सो बताउनुहुन्छ। कहाँ जानुपर्छ त्यो पनि बताउनुहुन्छ। तिनीहरूलाई के गर्नुपर्छ त्यो पनि तिनीहरूलाई बताउनुहुन्छ।

यी स्पष्ट निर्देशनहरूसहित चेलाहरू अगाडि बढ्न सक्छन्। आफ्नो दललाई व्यवस्थापन गर्ने उत्तम तरिका तपाईंले तिनीहरूलाई स्पष्ट निर्देशन दिनुभएको छ भनी सुनिश्चित गर्नु हो।

तपाईंका निर्देशनहरू स्पष्ट छन् भनी जान्ने उत्तम तरिकाचाहिँ तपाईंका निर्देशनहरू छोटो बनाउनु हो।

कहिलेकहीं हाम्रा निर्देशनहरूमा धेरै शब्दहरू मात्र हुन्छन् र निर्देशनहरू छरपष्ट हुन्छन् र मानिसहरूले प्राथमिकताहरू बुझ्दैनन्। त्यो छोटो बनाएर भएर स्पष्ट हुनुहोस्।

तर त्यसपछि तपाईंले दिनुभएको निर्देशन तिनीहरूलाई भन्न लाएर पनि ती निर्देशनहरू स्पष्ट भएको तपाईं थाहा पाउन सक्नुहुन्छ। जब तिनीहरूले तपाईंलाई त्यो निर्देशन सुनाउँछन् तब त्यो सुनेर तपाईंले त्यो स्पष्ट भन्नुभयो कि भएन भनी थाहा पाउनुहुन्छ। दलको व्यवस्थापन गर्ने, दललाई डोर्याउने येशूको नमुनामा स्पष्ट निर्देशनहरू दिनु पनि सामेल छ। तर त्यसपछि पद 4 र 5 मा हेर्नुभयो भने उहाँ अझै भन्नुहुन्छ, 'जुन घरमा तिमीहरू पस्छौं त्यहीं बस, र त्यहींबाट बिदा होओ। जहाँ तिमीहरूको स्वागत हुँदैन तिमीहरू त्यस शहरबाट निस्कँदा आफ्ना खुट्टाको धूलो तिनीहरूका विरुद्धमा गवाहीका निमित्त टकटक्याइदेओ।'

यो मानिसहरूलाई व्यवस्थापन गर्ने येशूको नमुनाको साँच्चै चाखलाग्दो भाग हो। उहाँले तिनीहरूलाई गाउँ-गाउँमा पठाउँदैहुनुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई स्पष्ट निर्देशन दिनुहुन्छ। तर त्यसपछि उहाँले यसो भन्नुहुन्छ, जब तिमीहरू त्यहाँ पुग्छौं तब असफलता हुन सक्छ। उहाँले वास्तवमा तिनीहरूलाई केही गलत भइरहेको कथा बताउनुहुन्छ र तिनीहरूले गर्न चाहेका काम पूरा गर्न नसक्दा तिनीहरूले कस्तो प्रतिक्रिया गर्नुपर्छ भनी बताउनुहुन्छ।

येशूले त्यो कुरा गरिरहनुभएको छ जसलाई म 'सत्य कुरा बोल्नु' भन्दछु। उहाँले चेलाहरू पर्न सक्ने र तिनीहरू आफैले देख्न सक्ने एउटा परिस्थितिको कथा बनाउँदै हुनुहुन्छ। कति पटक दल व्यवस्थापन गर्ने अगुवाको रूपमा हामी सबै भविष्यसित सम्बन्धित कुरा यति सकारात्मक, अचम्म प्रकारले बोल्दछौं, हामीले तिनीहरूले सामना केही कठिनाइहरूका निमित्त तिनीहरूलाई कहिल्यै पनि तयार गर्दैनौं।

हामी वास्तवमा तिनीहरूलाई केही सोझो वा आदर्शवादी बनाएर पठाउँछौं।

तर येशूले तिनीहरूलाई सबै कुरा सहज हुनेछैन भनी बुझाउनुहुन्छ। यो साँच्चै महत्वपूर्ण व्यवस्थापन सिद्धान्त बन्दछ।

असफलताको बारेमा कसरी कुरा गर्ने भन्ने विषयलाई हामीले अर्को प्रकारले परिभाषित गर्नुपर्छ। असफलता हुँदै नहुने कुरा होइन। असफलता सधैं नराम्रो कुरा हुँदैन।

असफलताले संघर्षहरू गर्ने चुनौती दिन्छ। त्यो सेवकाइमा हुनुको एउटा हिस्सा हो। यदि हामीले हाम्रा मानिसहरूलाई यस वास्तविकताका लागि तयार गर्न सक्थौं भने तिनीहरूसँग केही चुनौतिहरू र केही संघर्षहरू हुनेछन्, तब हामी त्यस्ता असफलताहरूको सामना गर्दा तिनीहरूले अझ राम्रोसँगले प्रतिक्रिया दिएका हामी देख्न सक्नेछौं। जसरी येशूले उहाँका चेलाहरूलाई असफलताको अर्कै परिभाषा दिनुभयो हामीले पनि त्यसै गर्नुपर्छ, ताकि जब तिनीहरू बाहिर जान्छन्, त्यस बेला तिनीहरू तयार हुन र अपेक्षाहरू पूरा गर्न सक्न्। येशूले त्यतिमै कुरा टुङ्ग्याउनुहुन्न। 6 पदमा उहाँ यसो भन्नुहुन्छ, "तब तिनीहरू बिदा भए, र सुसमाचार प्रचार गर्दै र सबै जग्गा रोगीहरूलाई निको पार्दै गाउँ-गाउँ गए।"

मानिसहरूलाई व्यवस्थापन गर्ने येशूको तरिका कहिल्यै कसैलाई एकलै पठाउने थिएन।

उहाँले आफ्नो दललाई कहिल्यै एकलो पार्नुभएन। उहाँले तिनीहरूलाई सधैं कम्तिमा दुई-दुई जना गरी पठाउनुभयो।

तिनीहरूलाई एकलै स्थितिहरू अनुमान लगाउने कुराबाट बचाउन उहाँले त्यसो गर्नुभयो। जब तपाईं आफ्नो दल व्यवस्थापन गर्नुहुन्छ र तपाईंको दलमा 10 वा 12 वा अझ बढी व्यक्तिहरू हुन सक्छन्, तपाईं तिनीहरूलाई एक दलको रूपमा कहिल्यै नहेर्नुहोस् र तिनीहरूलाई एक-एक व्यक्तिको रूपमा कहिल्यै नहेर्नुहोस्। तर तिनीहरूलाई बाहिर पठाउन सकिने जोडीको रूपमा हेर्नुहोस्, ताकि तिनीहरूले जे गरिरहेका हुन्छन् त्यसमा तिनीहरू सँगसँगै होऊन्। मानिसहरूको व्यवस्थापनमा अगुवाको सबैभन्दा राम्रो भूमिका भनेको यो कुरा बुझ्नु हो कि तपाईंको उच्च कदको कारण तपाईं अगुवा बन्नुभएको होइन, तर तपाईंले मानिसहरूलाई जोड्न सक्नुहुन्छ र नै अगुवा बन्नुभएको हो। नयाँ करारमा यसका दृष्टान्तहरू छन्। नयाँ करारका उत्कृष्ट अगुवाहरूमध्ये एक बारनाबास नाउँका व्यक्ति थिए। बारनाबासलाई लिएर नेतृत्व(अगुवापन) को विषयमा कुनै पुस्तक लेखिएका छैन। तर प्रेरितको पुस्तकले हामीलाई बताउँछ, कि बारनाबास गए अनि उनले पावल बनेका शाऊललाई भेट्टाए र उनले तिनलाई प्रेरितहरूकहाँ ल्याए। उनी मानिसलाई मानिससँग जोड्ने व्यक्ति थिए। परमेश्वरको सेवकाइलाई अगाडि बढाउनका निमित्त ती दुई समूहका मानिसहरू जोडिनुपर्छ भनी तिनी जान्दथे। यदि तपाईं आफ्नो दल प्रबन्ध गर्ने एक असल अगुवा बन्नु हो भने तपाईंले कसलाई कोसित जोड्ने भन्ने कुरा थाहा हुनुपर्छ, यसरी जब तिनीहरू एकसाथ मिलेर सेवकाइ गर्न जान्छन् त्यसबेला तिनीहरू फलदायी(सफल) हुनेछन्।

फिलिप अर्का महान् अगुवा थिए जसलाई हामी अगुवाको रूपमा प्रायः हेर्दौं। किनकि फिलिप निमन्त्रणाकर्ता थिए। तिनी सधैं मानिसहरूलाई समूहमा बोलाउने व्यक्ति र एक असल व्यवस्थापक थिए। सही मानिसहरूलाई सही दलहरूमा बोलाउनुपर्छ। धेरै पटक हामीले मानिसहरूलाई प्रभावकारी ढंगले नडोहोर्याएकाले अनि तिनीहरूलाई सही दलमा एकसाथ नराखेकाले सेवकाइमा कठिनाइहरू हुन्छन्।

येशूले चेलाहरूलाई मात्र बाहिर पठाउनुभएन। उहाँले तिनीहरूलाई विशेष दलहरूमा पठाउनुभयो।

उहाँले हामीलाई व्यवस्थापकको रूपमा उहाँको यही नेतृत्व दिनुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरमा भरोसा गर्न लगाउनुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई स्पष्ट निर्देशन दिनुहुन्छ। उहाँ तिनीहरूलाई सम्भावित कठिनाइ र समस्याहरूको बारेमा बताउनुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई दलमा पठाउनुहुन्छ र अझै उहाँको काम पूरा भएको छैन। पद 10 हेर्नुहोस्।

"अनि प्रेरितहरू फर्केर तिनीहरूले गरेका सबै काम उहाँलाई बताए।" पद 10 ले भन्छ, जब तिनीहरू फर्केर आए, तिनीहरूले येशूलाई आफूले गरेका कामहरूको बारेमा बताए। "त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई आफूसँगै बेथसेदा भनिने सहरमा अलग्गै लैजानुभयो।" येशूले आफ्नो दलको नेतृत्वमा के गर्नुहुन्छ ध्यानपूर्वक हेर्नुहोस्।

तिनीहरू बाहिर जान्छन् र तिनीहरूले आफ्ना कामहरू गर्छन्। तपाईंका दलहरू जस्तै जुन बाहिर जान्छन् र तपाईंले तिनीहरूलाई दिनुभएको काम गर्छन्।

तर जब तिनीहरू फर्केर आए र उहाँलाई रिपोर्ट दिए, तब येशू तुरुन्तै अगि बढ्नुहुन्छ।

त्यहाँ एक समय छ, शिक्षा दिने समय छ, प्रशिक्षण दिने समय छ, सिकाउने समय छ, जे भएको थियो त्यसमा चेलाहरूलाई सहायता गर्ने समय छ भनी उहाँले जान्नुहुन्थ्यो। चेलाहरूलाई जे भएको थियो त्यसमा सहायता गर्ने एउटा समय थियो। अनि उहाँले चेलाहरूसित छलफलको समयलाई कसरी व्यवस्थापन गर्नुभयो त्यो ध्यान लाएर हेर्नुहोस्। उहाँले त्यो तुरुन्तै गर्नुहुन्छ।

उहाँले पर्खनुहुन्छ।

उहाँले किन पर्खनुहुन्छ?

किनकि अगुवाहरूको रूपमा धेरै पटक हामी विषय तातातै हुँदा नै शिक्षा दिने र छलफल गर्ने कोसिस गर्दछौं। सामान्यतया विषय तातातै हुँदा, परियोजना चलिरहेकै बेला, जोश धेरै हुन्छ। तीव्रता धेरै उच्च हुन्छ। यदि चेलाहरू तिनीहरूको नेतृत्वमा र तिनीहरूको सेवकाइमा बढ्नु हो भने तिनीहरू भावनात्मक रूपमा उत्तेजित नभएका समयमा उहाँले तिनीहरूसँग कुराकानी गर्नुपर्छ भनी येशूले जान्नुहुन्थ्यो। त्यसैकारण उहाँले पर्खनुहुन्छ। उहाँले पर्खनु मात्र हुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई कतै लैजानुहुन्छ।

उहाँहरू बेथसेदा भनिने गाउँमा जानुहुन्छ। त्यहाँ तिनीहरूलाई सेवकाइको परिस्थिति(वातावरण)बाट अलग पारिन्छन्।

यस नमुनामा केही महत्त्वपूर्ण कुरा छ, यदि हामीले हाम्रा दलहरूलाई राम्रोसँग व्यवस्थापन गर्ने हो भने, हामीले उनीहरूलाई प्रशिक्षण दिन र उनीहरूको अनुभवको आधारमा उनीहरूलाई सिकाउनेका लागि समय निकाल्ने निश्चय गर्नुपर्छ। तर हामीले पर्खनुपर्छ। कहिलेकहीं हामीले तिनीहरूलाई अलग्गै टाँसा लैजानुपर्छ। अनि त्यसपछि मलाई लाग्छ, येशूले तिनीहरूसँग छलफल गर्नुभएको छ। तिनीहरू केवल ईमेलद्वारा रिपोर्टहरू बुझाउँदैनन्।

उहाँ तिनीहरूसँगै बस्नुहुन्छ। उहाँ तिनीहरूसँग कुराकानी गर्नुहुन्छ। अनि तिनीहरूलाई प्रश्नहरू गर्नुहुन्छ।

उहाँले तिनीहरूलाई तालिम दिन यो सठीक समय प्रयोग गर्नुहुन्छ।

तपाईंको दल व्यवस्थापन गर्नका लागि एक अगुवा बन्नुहोस् जसले तिनीहरूलाई एकसाथ भेला गर्ने, तिनीहरूलाई अलग्गै लैजाने, तिनीहरूलाई प्रश्नहरू गर्ने धेरै अवसरहरू लिनुहोस्। अनि त्यो छलफल के सफल थियो र के सफल थिएन भनी चर्चा गर्ने कार्यक्रम मात्र नहोस्।

यो एउटा यस्तो छलफल होस् जुन बेला तपाईं तिनीहरूलाई तिनीहरूको नेतृत्व र तिनीहरूका वरदान अनि परमेश्वरमा तिनीहरूको विश्वासको बारेमा सिकाउनुहुन्छ। धेरै पटक हामी कार्यक्रमहरूद्वारा प्रेरित भएर यति व्यस्त हुन्छौं कि हामी एउटा कार्यक्रमबाट चाँडोचाँडो अर्को, त्योबाट अर्को कार्यक्रममा सँदैजान्छौं।

येशूले यो गर्न जुन समय लिनुभयो त्यो समय हामी लिँदैनौं। यसलाई प्राथमिकतामा राख्नुपर्छ। हतारिएर अगाडि बढ्नु धेरै सजिलो हुन्छ। त्यहाँ समस्याहरू हुँदाहुँदै पनि छलफल मात्र गर्नु धेरै सजिलो हुन्छ। तर हाम्रा दलहरूसँग हाम्रो नेतृत्वको छलफल गर्ने भाग सधैं हामीले गर्नुपर्छ, किनकि यसले हामीलाई हाम्रो दलमा बोल्न र उनीहरूको विकासलाई मार्गदर्शन गर्ने मौका दिन्छ। येशूले अझै पनि तिनीहरूसँग आफ्नो काम पूरा गरिसक्नुभएको छैन। जब तपाईं लूका 9:13 पद हेर्दै जानुहुन्छ, हामी लूकाले उल्लेख गरेका अर्को घटना पाउँछौं। तर यो सबै यस प्रक्रियाको भाग हो जुन हामीलाई सिकाइएको छ। यो घटनामा हजारौं मानिसहरू छन्। अनि येशूले चेलाहरूलाई हेर्नुहुन्छ र भन्नुहुन्छ, "तिमीहरूले नै तिनीहरूलाई खान देओ।" तपाईंले देख्नुहुन्छ, उहाँले तिनीहरूलाई विकासको अर्को चरणमा, विश्वासको अर्को चरण लैजाँदै हुनुहुन्छ, जहाँ

तिनीहरू अध्यायको सुरुमा थिए। पद 13 मा यसो भनिएको छ, "तिनीहरू उहाँकहाँ आएर भने, "हामीसँग पर्याप्त खानेकुरा छैन। हामीसँग पर्याप्त पैसा छैन। हजारौं मानिसहरू छन्।" उहाँले तिनीहरूलाई हेर्नुहुन्छ र भन्नुहुन्छ, "तिमीहरूले नै तिनीहरूलाई खान देओ।"

येशूले चेलाहरूको वृद्धिलाई एउटा गाउँमा गएर सुसमाचार सुनाउनेदेखि अब एउटा आश्चर्यकर्म हिस्सा बन्न चुनौती दिनुहुन्छ।

अगुवाको रूपमा प्रायः हामीले हाम्रा मानिसहरू जहाँ छन् त्यहीं राखिरहने गर्छौं। यदि तिनीहरू असल छन् र तिनीहरूले राम्रो काम गरिरहेका छन् भने हामी तिनीहरूलाई त्यही अवस्थामा राख्छौं।

येशूले आफ्ना चेलाहरूसँग कहिल्यै त्यस्तो गर्नुभएन।

उहाँको दलको व्यवस्थापन कार्य सधैं तिनीहरूलाई बढाउनु, तिनीहरूलाई सधैं अगाडि बढाउनु थियो। जहाँ तिनीहरू थिए, त्यहाँ अर्को चरण थियो जसमा तिनीहरू अगाडि बढ्न सक्थे।

त्यसपछि तिनीहरू त्यो चरणमा अगाडि बढेपछि, त्यहाँ अर्को चरण थियो जसमा तिनीहरू अगाडि बढ्न सक्थे।

येशूले चेलाहरूलाई त्यो बाटोको 20 खुड्किला तल तिनीहरूका जीवन र सेवकाइ कस्तो देखिनेछ सो कुरा बताउनुभएन। उहाँले तिनीहरू पवित्र धर्मशास्त्रका लेखकहरू बन्नेछन् भन्ने कुरा तिनीहरूलाई बताउनुभएन। तिनीहरू परमेश्वरको राज्यका खम्बाहरू हुनेछन् भनेर पनि बताउनुभएन। उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई तिनीहरूमध्ये धेरै जना आफ्नो विश्वासको निमित्त सहीद हुने कुरा बताउनुभएन।

उहाँले तिनीहरूलाई यति मात्र भन्नुभयो, "यहाँ तिमीहरूको वृद्धिको अर्को चरण यो हो। हामी दुई अन्तिम कुरामध्ये एउटा गर्छौं। कि त तिनीहरू जहाँ छन् त्यहीं राख्छौं, जस्तो अवस्था छ त्यस्तै राख्छौं, तर त्यसो गर्दा तिनीहरूले ख्रीष्टका निमित्त र तपाईंको काममा गर्न सक्ने सबै कुरामा कहिल्यै वृद्धि हुँदैनन्।

वा हामी तिनीहरूका यस्तो तस्वीर प्रस्तुत गर्छौं, जुन धेरै टाढा जस्तो देखिन्छ वा त्यो बुझ्नै पनि कठिन जस्तो देखिन्छ। हामीले येशूको नमुनालाई पछ्याउनुपर्छ, जसले तिनीहरूलाई तिनीहरू भएको चरणबाट अर्को चरणमा लैजानुभयो, गाउँ-गाउँमा गएर सुसमाचार प्रचार गर्न पठाउनुभयो अनि मानिसहरूलाई तिमीहरूले नै खुवाओ भन्नुभयो। तपाईंको दल व्यवस्थापन गर्ने अगुवाको रूपमा तपाईं आफ्नो दलका सदस्यहरूलाई हेर्नुहुन्छ र तपाईं आफैलाई प्रश्न गर्नुहुन्छ, "तिनीहरूको विकासको अर्को चरण के हो? तिनीहरूको वृद्धिको अर्को चरण के हो? अनि वृद्धिको यो अर्को चरणका निमित्त मैले तिनीहरूलाई कसरी स्थानमा राख्नुपर्छ?"

म तपाईंहरूलाई लूका 9 अध्याय ध्यान लाएर पढ्ने उत्सार दिन्छु, लूका 9 अध्यायमा हामीसँग उहाँको दलमा येशूको नेतृत्व र व्यवस्थापनको नमुना पाइन्छ। यो हाम्रो दलमा हाम्रो व्यवस्थापनका लागि एक उदाहरण र एक नमुनाको रूपमा दिइएको छ। यसद्वारा हामी आफ्नै मूल्याङ्कन गर्न सक्छौं।

के हामी येशूसँग मेल खान्छौं?

उहाँले तिनीहरूलाई जे गर्न अह्नाउनुभयो त्यसका निमित्त उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरमा भरोसा गर्न लगाउनुभयो।

के हामीले तिनीहरूलाई पनि आत्मनिर्भर बनाइरहेका छौं? के हामीले तिनीहरूलाई सेवकाइमा तिनीहरूका भूमिकाका निमित्त परमेश्वरमा भरोसा गर्नुपर्ने स्थानमा फेरि ल्याउनुपर्छ? त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई अति नै स्पष्ट रूपमा निर्देशन दिनुभयो।

के तपाईंले दिनुभएका निर्देशनहरू स्पष्ट छन्? के तपाईंको दलले त्यो तपाईंलाई भन्न सक्छ? त्यसपछि जब येशूले तिनीहरूलाई के हुन गइरहेको थियो भनेर बताउनुभयो, उहाँले वास्तवमा केही सत्यताहरू बताउनुभयो र उनीहरूलाई केही परिस्थितिहरू बताउनुभयो जुन धेरै सकारात्मक थिएनन्, किनकि हुन आउने ती कुराहरूका

निमित्त तिनीहरू पूर्ण रूपमा तयारी होऊन् भन्ने उहाँ चाहनुहुन्थ्यो। उहाँ तिनीहरूसँग इमानदार हुनुहुन्थ्यो र तिनीहरूले आफैले देख्न सक्ने एउटा घटनाको बारेमा बताउनुभयो। तपाईंको इमानदारिको कारण तिनीहरूले तपाईंमाथि अझ बढी विश्वास गरून् र तिनीहरू पनि त्यसका निमित्त तयार होऊन् भनेर के तपाईं तिनीहरूलाई त्यसरी नै पूरा सत्य कुरा बताउनुहुन्छ? त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई दलमा राख्नुभयो र उहाँको नेतृत्वको भूमिको एउटा काम मानिसहरूलाई एकसाथ जोड्नु हो र त्यसरी दलको रूपमा तिनीहरू सफल हुनेछन् भनी उहाँले जान्नुहुन्थ्यो।

तर हामीमध्ये धेरैलाई येशूको नमुनाको अन्तिम भाग अनुकरण गर्न साँच्चै गाह्रो हुन्छ, जुन तिनीहरूबाट विवरण लिनु, तिनीहरूलाई अलग्गै लैजानु, प्रश्नहरू गर्नु, तिनीहरूका अनुभव बुझ्नु, तिनीहरूलाई प्रशिक्षण दिनु र शिक्षा दिने समय निकाल्नु, आदि हो। के तपाईं आफ्नो दललाई त्यो गर्न सक्षम बनाउनका लागि त्यस्तो समय निकाल्दै हुनुहुन्छ? किनकि तिनीहरूबाट विवरण लिने त्यो छोटो समयमा नै तपाईंले तिनीहरूको वृद्धिको अर्को चरण के हो भनेर राम्रोसँग बुझ्नुहुन्छ, जुन येशूले चेलाहरूलाई दिनुभएको थियो, जब उहाँले भन्नुभयो, "तिमीहरू जान्दछौं, तिमीहरूले नै खुवाउनुपर्छ।" लूका 9 ले दिएको यो नमुना येशूको नेतृत्वको नमुना हो, तर यो कुरा पद 13 मा नै समाप्त हुँदैन। वास्तवमा, त्यस अध्यायको अन्त्यमा येशूले चेलाहरूसँग कुराकानी गर्नुभएको छ। यो कुरा पद 18 ले हामीलाई बताउँछ। यसले यसो भन्छ, "एक पल्ट येशू एकलै प्रार्थना गरिरहनुभएको थियो, चेलाहरू उहाँसँग थिए र उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, "मानिसहरूले म को हुँ भनी भन्छन्?"

तर तिमीहरू म को हुँ भनी भन्छौं?"

येशूको लूका 9 को नमुना उहाँका चेलाहरूलाई उहाँको बारेमा गहिरो ज्ञान र गहिरो पहिचानतर्फ ओँल्याउँदै समाप्त हुन्छ।

येशूको नमुना पछ्याउने अगुवाहरूको रूपमा कहिलेकहीं हामी आफ्ना दलहरूले गर्नुपर्ने कार्यहरू र तिनीहरूले गर्नुपर्ने कार्यक्रमहरू मिलाउन यति उत्साहित हुन्छौं कि हामी येशूको नमुनाको यस अन्तिम भागलाई भुलिपठाउँछौं।

हाम्रो मुख्य जिम्मेवारी हाम्रो दलका सदस्यहरूलाई येशूतिर देखाउनु हो।

तिमीहरू म को हुँ भनी भन्छौं?" किनकि हाम्रो दलका सदस्यहरू, यस सम्पूर्ण नमुनालाई पछ्याउँदै आफैलाई धेरै नै येशूमा निर्भर, येशूप्रति बढी सचेत, येशूको नजिक भएको पाउँछन्। तिनीहरू आफ्नै वृद्धिका लागि मात्र त्यो स्थानमा राखिएका होइनन्, तर सेवकाइमा तपाईंको साथमा सेवा गर्न परमेश्वरद्वारा प्रयोग हुनका निमित्त हो। हामीले हाम्रा दलहरूको नेतृत्व र व्यवस्थापन कसरी गर्नुपर्छ भन्ने विषयमा लूका 9 येशूले हामीलाई दिनुभएको एउटा अति नै सुन्दर नमुना हो।

त्यो नमुनालाई पछ्याउनुहोस् र तपाईं आफ्नो सेवकाइ र आफ्ना मानिसहरूमा उहाँको फलदायिता देख्नुहुनेछ।